ABONAMENTELE
IN TOATA ROMANIA:
an . . . . . L. n. 48
6 luni . . . . . » » 24
3 luni . . . . . » » 12
IN STRAINATATE:
an . . . . . » » 60
INSERTIUNI SI RECLAME:
nia de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani.
pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi.
Reclame 2 lei noi linia.
Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.
Biuroul Redacţiei şi Administraţiei: Palatul „Dacia".

ANUNCIURI
Se primesc în străinătate: La D-nii *Haasenstein & Vogler* în Vienna, Walfischgasse 10 *A. Oppelik* in Vienna, Stubenbastei 2; *Rudo-Mosse* in Vienna, Seilerstätte 2; *Vincenz Hrdlicka* in Vienna, Teinfaltstrasse 17; *Philipp Lõb* in Vienna, Eschenbachgasse 11; *L. Lang & Comp.* in Pesta şi *Havas-Laffite-Bullier & Comp.* in Paris.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Articolele nepublicate se vor arde.
Un număr în Districte 15 bani.

Cursul de Bucurescĭ, 29 Septembre.

lig. Rurale	—	—
» Domeniale	73½	73¼
edit funciar rural	72½	72
» » urban	62	—
ur. municipal al Capit.	70	—
lig. Pensii	115	—
lig. Dacia	200	—
» Romania	40	—
pr. municipal cu premii	—	—
nta Română	82½	82¼
ris 3 luni	2930	—
ndra »	2495	—
ena »	—	—
rlin »	122¼	

Cursul de Viena, 10 Octombre.

Metalice	63 65
Naţionale	66 40
Renta în aur	78 75
Lose	109 90
Acţiunile băncei	738 —
Creditul	206 —
London	119 —
Obligaţiunĭ rurale ungare	76 50
» temeşvar	75 50
» transilvane	84 —
Argint în mărfurĭ	105 40
Ducatul	5 70
Napoleonul	9 54½
Marc 100	58 75

Cursul de Berlin, 10 Octombre.

Acţiun. Căilor ferate române	13 50
Obligaţiunile române 6%	52 90
Prioritătile C. fer. rom. 8%	48 75
Imprumutul Oppenheim	73 —
Napoleonul	16 22½
Viena, termen lung	— —
Paris » scurt	— —

Calendarul ţileĭ

Vineri 30 Septembre (12 Octombre).
Patronul ţileĭ: Părintele Grigorie Ep.
Răsăritul sorelui: 6 ore 11 min.
Apusul sorelui: 5 ore 22 min.
Fasele luneĭ: Lună nouă.

PLECAREA TRENURILOR

Bucurescĭ—Sucéva

Bucurescĭ	8.15 n	10.— d	
Ploescĭ	9.50 n	12.05 d	
Brăila	1.53 n	5.45 d	7.15 d
Tecucĭ	4.38 n		11.40 d
Roman	9.05 d		4.54 d
Sucéva, sosire	12.03 d		9.55 n

Bucurescĭ—Verciorova

Bucurescĭ	8.— d	6.05 n
Piteştĭ	11.21 d	10.15 n
Slatina	2.— d	
Craiova	4.17 d	
Vêrciorova, sosire	9.01 n	

Sucéva—Bucurescĭ

Sucéva	5.11 d	6.46 d
Roman	8.45 n	12.10 d
Tecucĭ	12.30 n	5.10 d
Brăila	3.08 n	8.10 n 8.58 d
Ploescĭ	7.12 d	2.45 d
Bucurescĭ, sosire	8.30 d	4.30 d

Verciorova—Bucurescĭ

Vêrciorova	6.45 d	
Craiova	11.44 d	
Slatina	1.51 d	
Piteştĭ	4.42 d	7.15 d
Bucurescĭ, sosire	7.40 d	11.20 d

Bucurescĭ—Giurgiu

Bucurescĭ	9.15 d	6.05 n
Giurgiu, sosire	11.35 d	8.27 n

Giurgiu—Bucurescĭ

Giurgiŭ	7.26 d	4.55 n
Bucurescĭ, sosire	9.48 d	7.17 d

Galaţĭ—Barboşĭ

Galaţĭ	1.20 n 8.25 d	7.30 d
Barboşĭ, sosire	1.55 n 9.— d	8.05 n

Barboşĭ—Galaţĭ

Barboşĭ	2.55 n 6.25 n	7.25 d
Galaţĭ, sosire	3.30 n 7.— n	8.— n

SCIRI TELEGRAFICE

ALE «TIMPULUI»

(Agenţia Havas).

—Serviciul de la 10 Octomvrie, 4 ore séra.—

Gornistnden, 9 Octomvrie.

La 7 Octomvrie, un mic detaşament turc atacat satul Koşovo, în partea despre Iscink şi a fost respins. La 8, turcii aŭ năvălit asupra avant-posturilor ruse dinatea Kadikioiului; rezervele ruse aŭ venit şi turcii aŭ fost respinşĭ cu perderi considerabile. Ruşii aŭ avut 4 răniţĭ.

Turcii s'aŭ concentrat in marĭ forţe la Kadikioi. Eĭ aŭ degertat Kostanitza şi Saina. La Siliatra eĭ aŭ deschis focul unei baterii de monitor şi impuşcăturĭ contra malului român fără a ocasiona nicĭ o pierdere.

Nimic noŭ de la Plevna şi din Balcanĭ.

Varna, 9 Octomvrie.

Desbarcarea de forţe considerabile venind din Asia este aşteptată in curênd.

Se crede că o parte din corpul generalui Zimmerman se va retrage.

Hobart-paşa a primit ordin de a forţa, cât va fi posibil, gura Dunărĭĭ.

Constantinopol, 9 Octomvrie.

Astă-ḑi a avut loc ceremonia Bayramuluĭ. Ḑece batalióne din noele miliţiĭ din Constantinopol aŭ format o linie in trecerea Sultanului care a ales printre ele doĭ oficiărĭ de ordonanţă, din carĭ unul este Golib, fiul marelui vizir.

Ultime scirĭ pe pagina III-a

BUCURESCI 29 Septemvrie. / 11 Octomvrie

Am demonstrat, credem, cu cuvinte puternice, în articolul nostru precedent, că guvernul, cedând numaĭ intereselor de partidă şi dorinţeĭ de a se mănţine la putere, a consiliat pe capul Statuluĭ a intreprinde un resbel agresiv contra imperiuluĭ Otoman. Am arĕtat asemenea că, preferind rolul de curtisanĭ aĭ Palatuluĭ misiuneĭ inalte de miniştrĭ independenţĭ aĭ naţiuneĭ, eĭ aŭ atras asupra capuluĭ lor grava rĕspundere a consecinţelor desastróse ce aŭ decurs dintr'o ast-fel de mĕsură nesocotită. Am dovedit în fine, că apĕrătorul guvernuluĭ, care 'l ascunde la spatele Suveranuluĭ, şi care cutéză a ne atribui ideĭ anarchice şi a ne acusa că propagăm revoluţiunea în ţară, ne face să zimbim de milă în faţa acesteĭ manopere triste şi ridicole.

Să esaminăm acum, dacă corpurile legiuitóre în şedinţele de la 29 şi 30 Aprilie şi în cea de la 9 Maiŭ trecut aŭ autorisat pe guvern a incepe rĕsboiul ofensiv contra Turcieĭ.

Citind cu luare aminte darea de sémă a desbatereĭ urmată în Camerĭ în ḑioa şi în séra de la 29 Aprilie, vede cine-va că idea primordială care a preocupat pe ambele Camerĭ, a fost de a primi starea de resbel, de a considera rupte legĕturile nóstre politice cu Pórta, de a se declara independinţa ţĕreĭ şi a stărui pe lângă marile puterĭ să consacre şi să garanteze acéstă nouă stare de lucrurĭ. Cestiunea declarăreĭ unuĭ resbel ofensiv, n'a fost agitată de cât în mod secundar. Guvernul şi Camerile profitaŭ de provocarea turcilor spre a arunca asupra lor tótă rĕspunderea. Iată tot.

D. Stolojanu, este adevĕrat, a făcut o moţiune în care unele frase eraŭ fórte resbelnice, şi a desvoltat'o în discursul sĕŭ mult infocat dar puţin prudent. D-sa ḑise, intre altele: *resbelul ne este declarat, suntem datorĭ a ne apĕra ţara, dar să nu trecem Dunărea; acésta este opiniunea unora. D-sa ĕnsă crede că nu se póte pune o limită operaţiunilor strategice ale generalilor nostrĭ. . .*

Tótă lumea se ridică contra acesteĭ moţiunĭ, chiar d-nii C. şi P. Grădişteanu, carĭ nu puteaŭ fi bănuiţĭ de adversarĭ aĭ guvernuluĭ; d. Cogălniceanu turnă şi d-sa puţină apă rece pe entusiasmul patriotic al autoruluĭ moţiuneĭ, şi şedinţa se ridică fără nicĭ un resultat.

In şedinţa de sérā, d. P. Grădişteanu, în inţelegere cu maĭ mulţĭ amicĭ politicĭ şi cu guvernul, presintă următórea moţiune mult maĭ moderată de cât cea precedentă:

„Adunarea, pe deplin satisfăcută de esplicările d-luĭ ministru de esterne,

„Considerând că Turcia, prin declaraţiunile şi actele sale de agresiune în contra „Românieĭ, a rupt singură vechile legături ce ne uneaŭ cu dênsa şi s'a pus in „stare de resbel cu statul român;

„Luând act de declaraţiunea guvernului, că tunul român a rĕspuns deja la „declararea de resbel făcută de Turcia;

„Adunarea naţională cunósce că starea „de resbel este creată Românieĭ prin insuşĭ guvernul otoman;

„Aprobă atitudinea guvernuluĭ faţă cu „agresiunea străină; se rĕdimă pe sentimentul de dreptate al marilor puterĭ garante, carĭ de la tractatul din Paris, aŭ „luat sub scutul lor desvoltarea individualităţeĭ politice a Românieĭ;

„Avênd plină incredere în energia şi patriotismul guvernuluĭ, iĭ dăm autorisarea „ca, cu tóte greutăţile, să pună tótă stăruinţa şi să ia tóte mĕsurile spre a apĕra şi a asigura esistenţa Statuluĭ român, ast-fel ca, la viitórea pace, România să iasă cu o posiţiune politică bine „definită şi Naţiunea de sine stătătóre să „pótă implini misiunea sa istorică.

In discursul sĕŭ, d. P. Grădişteanu ḑise: *Prin acéstă moţiune aprobăm atitudinea guvernuluĭ care n'a consistat de cât intr'o* **apĕrare legitimă, în aceea că a rĕspuns cu tunul la agresiunea Porţeĭ.**

D. Maniu adaogă: *nu voiŭ să ḑic prin acésta să trecem Dunărea. . .*

D. I. Ionescu combate moţiunea. D. Codrescu ḑice: *Guvernul trebue să dea ţĕreĭ asigurarea că tóte sacrificiele ce facem sunt numaĭ pentru* **a păstra** *moşia nóstră strămoşéscă.*

D. Brătianu, care tot-d'auna incurcă lucrurile, pronunţă un discurs fórte resbelnic, atacă tractatele, şi, asupra atitudiniĭ ce are să observe guvernul în acest resbel, contraḑice pe ministrul de esterne şi restórnă chiar cugetarea principală a autoruluĭ moţiuniĭ. D-sa se esprimă ast-fel... *Dar se ḑice să nu facem resbel de agresiune contra Turcieĭ. Eĭ bine, când făcătorĭ de rele ar ataca curtea D-v. v'aţĭ mulţumi a'ĭ alunga numaĭ până la portă, şi acolo să staţĭ la pândă pe când sciţĭ că aceĭ făcătorĭ de rele îşĭ au cuiburile lor de jur imprejur?*

Aceste cuvinte imprudente ale primuluĭ ministru, în loc să producă unanimitatea voturilor, impărţi camera în doŭ tabere, căcĭ din 92 votanţĭ numaĭ 58 se declarară pentru, iar 29 fură contra moţiuneĭ.

La Senat, moţiunea d-luĭ Fălcoianu fu asemenea inlăturată ca prea radicală, şi inlocuită cu următórea moţiune maĭ temperată a D. Dimitrie Ghika:

„Senatul, pe deplin satisfăcut de esplicaţiunile d-luĭ ministru de externe;

„Considerând că Turcia, prin declaraţiunile şi actele sale de agresiune în contra Românieĭ, a rupt vechile legăturĭ care ne uniaŭ cu dênsa, şi ast-fel s'a pus în stare de resbel cu statul român;

Luând act de declaraţiunea guvernuluĭ cŭ tunul român a fost nevoit să respundă la agresiunile Turcieĭ;

«Senatul recunóşte că starea de resbel este creată Românieĭ numaĭ prin guvernul otoman;

«Aprobă atitudinea guvernuluĭ faţă cu provocarea Turcieĭ şi, continuând a se basa pe sprijinul puterilor garante, care prin tratatul de Paris, aŭ luat sub scutul lor individualitatea politică a Românieĭ, are siguranţă că guvernul va pune tótă stăruinţa şi va lua mĕsurĭ necesare spre a apĕra teritoriul nostru şi a asicura existenţa statuluĭ român, ast-fel ca, la viitórea pace, România să iasă cu o posiţiune politică bine definită şi de sine stătătóre.»

Observăm următórele cuvinte semnificative din moţiune: guvernul va lua mĕsurile necesarĭ pentru **apĕrarea teritoriuluĭ nostru....** Aceste cuvinte ne arată lămurit că Senatul, în maĭ unanimitatea membrilor sĕĭ nu impărtăşia vederile şi tendinţele estreme ale preşedinteluĭ consiliuluĭ de miniştrĭ, Şi iată pentru ce d. Brătianu, mirosind dispositiunile maturuluĭ corp, nicĭ n'a maĭ asistat la desbatere.

Fiascul fiind strivitor, guvernul, maĭ bine consiliat, amână cestiunea pentru altă ocasiune.

In ḑioa de 9 Maiŭ, se pune a doa óră pe tapet proclamarea independinţeĭ statuluĭ român. De astă-dată belicosul D. Brătianu nicĭ n'a luat parte la desbaterĭ, fiind bolnav (noĭ credem politicesce). D. Fleva, în discursul ce pronunciă anunţând interpelarea sa ḑice intre altele, aceste vorbe insemnate: *M'am otărât a face acéstă interpelare pentru ca să aflu din gura guvernuluĭ că voturile Camerĭ* **n'aŭ fost nimic alt de cât declararea independenţiĭ absolută a Românieĭ.**

D. ministru de esterne dă esplicările cerute, arată cum legăturile nóstre cu Pórta fiind rupte, naţiunea se află în stare de resbel şi prin urmare cu desăvêrşire independentă. D-sa adaugă că guvernul va lua tóte mĕsurile inţelepte pentru ca independinţa ţĕriĭ să fie recunoscută de puterile Europiĭ.

D. Fleva se declară satisfăcut şi propune următórea moţiune adoptată în unanimitate de Cameră:

Camera, mulţumită de esplicările guvernuluĭ asupra urmărilor ce a dat votuluĭ eĭ din 29 Aprilie curent.

Ia act că resbelul dintre România şi Turcia, că ruperea legăturelor nóstre cu Pórta şi independinţa absolută a Românieĭ aŭ primit consacrarea lor oficială şi comptând pe dreptatea puterilor garante, trece la ordinea ḑileĭ.

La Senat, lucrurile fură incă maĭ clare, intenţiunea maturuluĭ corp se manifestă şi maĭ limpede, arătându-se că moţiunea avea de abiect numaĭ proclamarea pură şi simplă a independinţeĭ. După o scurtă interpelare a d-luĭ Al. Orĕscu, şi un respuns asemenea concis al d-luĭ ministru de esterne, d. Dumitru Ghica declară că *moţiunea ce propune are un indoit scop: 1. să arate Europeĭ că ea nu e opera uneia ci a tuturor partidelor din Romănia; 2. că este chiar în interesul puterilor ca să ni se definescă posiţiunea ast-fel cum o cerem.*

Iată coprinderea aceleĭ moţiunĭ, votată în unanimitate:

„In urma aplicaţiunilor date de d. ministru de externe, in privinţa moţiuneĭ votată de Senat în ḑina de 30 Aprilie.

„Senatul, luând act de posiţiunea făcută Românieĭ de Imperiul Otoman, consideră Statul Român independent şi invită guvernul a face ca independenţa luĭ să fie recunoscută şi garantată de marile puterĭ europeane, a căror dreptate şi sprijin aŭ contribuit în tot timpul la desvoltarea Românieĭ.«

Verĭ-cine ar avea pacienţa să citéscă discursurile pronunţate cu acéstă ocasiune în ambele Camerĭ, se va convinge pe deplin că ideia fundamentală care a preocupat pe guvern şi pe representanţiĭ ţĕriĭ a fost de a arunca asupra Turcieĭ respunderea ruperiĭ relaţiunilor nóstre cu dênsa, de a arĕta puterilor garante că atitudinea agresivă a Porţeĭ ne-a silit a proclama independenţa absolută a ţĕreĭ şi că purtarea nóstră corectă, precum şi interesul politiceĭ generale a Europeĭ, vor determina diplomaţia cabinetelor să confirme, prin aprobarea eĭ ulterióră, noua stare de lucrurĭ stabilită în România.

Unde vĕd adversariĭ noştri de la *România liberă*, atât în discursurile rostite, cât şi în coprinderea moţiunilor făcute la 9 Maiŭ, cea maĭ mică urmă a uneĭ declarărĭ de resbel, şi incă a unuĭ resbel ofensiv, contra Imperiuluĭ otoman? Nu resultă óre din contră, din cuvintele d-luĭ Fleva, din redacţiunea ambelor moţiunĭ şi maĭ ales din aceea a Senatuluĭ, că voinţa corpurilor legiuitóre a fost a se declara numaĭ independinţa ţĕreĭ?

Puind cine-va buna-credinţă şi lealitatea indispensabilă intr'o discuţiune aşia de gravă, póte óre susţine serios că a trecut prin mintea vre unuĭ senator saŭ deputat, când a votat acele moţiunĭ, idea, ba chiar bănuiala că eĭ aŭ autorisat pe guvern să ia parte la resbelul de peste Dunăre?

Dar ceea ce trebuie să convingă pe ceĭ maĭ incăpăţinaţĭ asupra sensuluĭ moţiunilor votate, este chiar interpretarea oficială ce li se dă de d. Dimitrie Brătianu în numele senatuluĭ şi de M. S. Domnitorul ca organ suprem al puteriĭ esecutive.

Iată, în adevĕr, cum se esprimă d. Brătianu către Suveranul ţĕreĭ:

Nu Senatul, corp matur şi moderator va consilia vre-o dată o politică **hasardósă şi periculósă,** *şi cu atât maĭ puţin* **d'a ataca** *pe vre unul din puternicii vecini astădĭ în luptă. Acésta ar fi o urmare nu numaĭ* **condemnabilă.** *dar şi o* **neertată nesocotinţă.**

Dar **când căminurile nóstre ar fi ameninţate,** *când* **moşia** *strămoşască ar fi* **incălcată** *şi drepturile nóstre nimicite, nepăsarea nóstră ar fi o crimă de les-naţiune.*

Iată acum şi cuvintele ce chiar d. I. C. Brătianu şi colegiĭ sĕĭ aŭ pus în gura Capuluĭ Statuluĭ, ca respuns la adresa Senatuluĭ:

Guvernul meŭ nu va părăsi calea **prudentă** *dar şi energică care i-s'a recomandat de ambele corpurĭ legiuitóre, insă cu durere prevĕd că nu se va ţine în sémă moderaţiunea nóstră. In asemenea cas vom fi siliţĭ* **a respinge forţa prin forţă,** *căcĭ maĭ nainte de tóte, suntem datorĭ către ţară* **de a'ĭ apăra hotarele.**

Şi apoĭ, admiţênd că ar fi fost nedomirire asupra acestuĭ punt, este óre permis unuĭ guvern, care se respectă, a alerga la nisce argumentĭ bizantine, la nisce interpre-

ţări silite ca să arunce ţara într'un resbel desastros? Este óre permis unor barbaţi de Stat basându-se pe nisce aşa slabe temeiuri, să sacrifice viaţa a mii de ómenî, şi să risipéscă milióne le ţăriî când braţele Românilor sunt necesarî apărăriî teritoriuluî, şi când finanţele nóstre se aflaŭ deja într'o stare deplorabilă? Nu era maî natural şi maî simplu a convoca imediat camerile, saŭ maî bine, fiind că idea treceriî Dunăriî era deja otărâtă în sênul cabinetuluî chiar în timpul sesiuneî ordinară, nu era óre maî leal şi maî franc să vină guvernul cu o propunere formală, şi să céră de la corpurile legiutóre aprobarea resboiuluî ofensiv fără nicî o limită, saŭ cel puţin determinarea unuî contigent potrivit cu mijlócele şi puterile ţăriî?

Ce fel! când era vorba să se facă numaî un respuns viziruluî în privinţa înglobăriî nóstre în constituţiunea turcéscă, d. Brătianu susţinea în Senat că guvernul nu póte face nicî un pas fără camerî, şi astă-ḑî, când se agită cestiunea cea maî vitală pentru un stat, declararea de resbel, primul ministru dispreţuesce puterea legiuitóre, se depărtéză de dênsa şi face lucrurile de capul sêŭ? Dar pe lângă o contradicţiune flagrantă acéstă purtare denotă nisce triste deprinderî al unuî despotism cesarian, iar nu procedarea inţeléptă a unuî om ce se ḑice liberal, şi care de 20 de anî pretinde că ne vorbesce în numele naţiuniî!

Adversarul nostru, admiţênd pentru un moment dimpreună cu noî că moţiunile votate conţin cel mult ideea unuî resbel defensiv, se grăbesce a pune înainte un argument întrebuinţat de primul ministru în Cameră, şi crede cu naivitate că a triumfat, când s'a mulţumit să'l enuncieze. El susţine că *resbelul nu se póte restrênge într'un mod absolut la defensivă saŭ numaî la ofensivă; ofensiva şi defensiva se determină de necesităţile strategice....* şi ne aduce esemplul d-luî Brătianu cu jefuitorul care calcă casa unuî om.

Să ne permită autorul articolelor ce combatem, ca şi eminentul strategist d. Brătianu, a le spune că comit o eróre manifestă.

Şi maî întêiŭ, esemplul cu tâlharul nu e nicî de cum potrivit cu casul nostru. Când un om este atacat de un jefuitor, el se apĕră, se silesce chiar să'l prindă de póte, dar, îndată ce tâlharul a fugit, el nu merge să'l urmăréscă până în cuibul luî: acésta este misiunea autorităţilor publice. Apoi, ca să vedem cât este de falsă acéstă idea, aplicată la beligeranţi, să'î dăm o întindere generală fără a ne preocupa de Turcia, şi vom recunósce îndată cât este de absurd a susţine că un stat, care se află în luptă cu alt stat, e dator a da lupteî proporţiunile unuî resbel de distrucţiune, de devastaţiune ca să pue pe adversar în neputinţă de a'l vătăma în viitor. Or, acéstă pretenţiune e contrariă umanităţiî şi dreptuluî gintelor, şi maî tot-d'auna imposibilă de esecutat în practică.

In fine, este absurd a se crede că verî ce resbel este şi trebue să fie tot-d'o-dată ofensiv şi defensiv. Negreşit peripeţiile lupteî pot da armateî unuia din beligeranţî posiţiunea ofensivă, când îî permit circumstanţele, saŭ o pot obliga a se ţine provisoriŭ în defensivă, întocmaî ca duelul cu arma albă între doĕ persóne; şi acest fenomen se póte ivi, nu numaî când resbelul e purtat pe pămêntul ţăriî unde a năvălit inimicul, ci şi pe chiar teritoriul agresoruluî. Dar atuncî acésta nu va să ḑică că resbelul este defensiv şi ofensiv, ci numaî că armatele în presenţă pot dupe împrejurărî, să atace saŭ să se apere.

Resbelul ofensiv are loc atuncî când armata unuî stat înaintéză pe teritoriul altuî stat, iar cel defensiv consistă numaî în lupta ce are de scop a respinge pe inamic de la hotare, fără a purta resbelul peste acele otare în ţara puteriî beligerante a căriî armată caută a năvăli la adversar.

Ast-fel, ca să citĕm numaî câte-va esemple maî recente, coloniele Americiî de Nord aŭ susţinut numaî un resbel defensiv, şi, cu tóte că aŭ fost victorióse, interesele lor nu le-aŭ permis a purta resbelul pe pămêntul Anglieî. Asemenea Portugalia şi Ispania, de şi aŭ luptat contra Francieî de sub Napoleon I, s'aŭ mărginit însă a face un resbel curat defensiv, şi a respinge dupe pămêntul lor armatele francese de invasiune, fără a crede de cuviinţă să transporteze resbelul în Francia.

Se face dar o mare confusiune de advesariî noştri când nu disting defensiva ce póte fi silită a observa provisoriŭ chiar o armată de invasiune, cu resbelul defensiv propriŭ ḑis, ce un stat are interes a face, mărginindu-se a apăra otarele şi a repinge invasiunea străină, fără a căuta să atace statul beligerant chiar pe teritoriul sêŭ.

Tocmaî în acéstă situaţiune ne aflam noî în facia Sublimeî Porţî: ea ne a atacat în lungul liniî Dunăriî, noî am respuns, cu armele la acea nedréptă agresiune, ne am apĕrat teritoriul. Aci trebuia însă se ne oprim, căcî adveratele nóstre interese nu ne consiliaŭ să angajem ţara fără folóse reale în necunoscutul unuî resbel agresiv care costă atâta sânge şi atâtea milióne, şi ale căriî teribilî consecuinţe nimenî nu le póte prevedea.

Aşa dar, remâne învederat pentru toţî ómeniî nepărtinitorî că intrarea nóstră în acţiune fără nicî o condiţiune şi fără nicî o limită, s'a efectuat prin singura voinţă autocratică a d-lor Brătianu şi Rosetti şi contra moţiunilor votate de camerî la 9 Maiŭ; prin urmare tótă respunderea trebue să cadă numaî asupra primuluî ministru şi colegilor seî, carî l'aŭ urmat orbesce pe acésta funestă cale.

GENERAL FLORESCU

ŞI

ARMATA ROMÂNA

Vorbem tocmaî de ingratitudine, în numĕrul nostru de erî, când ne sosea tot de odată un strigăt adânc de durere, din partea unuî brav oştean, ce luptă pentru onórea tricoloruluî român, pe câmpul unde l'a chemat datoria de militar.

Nu desperăm dar, de viitor. Lumina se va face, şi crudă va fi atuncî deşteptarea adversarilor noştri!....

Iată strigătul de durere al militaruluî:

Stimate domnule Redactor!

Recunoştinţa este una din datoriile primordiale ale omuluî. O datorie de recunoscinţă către „organisatorul armateî," căruî datorim aḑî glorióse pagine din istoria nóstră, mĕ face a scri aceste rĕndurî, tocmaî acum, când acest bărbat se vede trimis pe banca acusaţilor, într'un mod nedemn şi arbitrar. Aşa dar, aḑî, când toţî, carî 'l ocoleaŭ odată, tac; eŭ, un militar, care póte că în curênd voiŭ plăti tributul meŭ morţiî, aduc, ca omagiŭ de recunoscinţă pentru cele făcute în interesul armateî, generaluluî Florescu, aceste liniî. Rog, daţi-le publicităţiî.

Oficer de artilerie, Locotenent: T.

Iată acele cugetărî ale militaruluî, care ne scrie:

Romănia, după venirea fanarioţilor, încetă a maî avea armată. Acéstă ţară, avu ca apărător al sêŭ: umilinţa. De acolo şi ḑicătóre: „capul plecat de sabie nu se tae„; şi ca menţinătorî aî ordineî: arnăuţî şi poteraşî.

La 1830, Contele Paul Kiselew, cu un suflet românesc, de şi nu era român, ajutat de repausatul Prinţ întru fericită memore Alecu Ghica, organisă primele schiţe ale armateî române. Maî târḑiŭ Bibescu, Ştirbeî, Domnitorî marî aî Românieî, ajutaţî de un Odobescu, un Stoica, un Voinescu, etc., deteră o maî mare desvoltare armateî; ast-fel că, din o stréjă pămêntenească, cum prevedea Reglementul organic, se înfiinţară 3 regimente de linie (polcurî) de câte 450 călăreţî cu o baterie de artilerie, un batalion de model, pompieriî Bucurescilor, şi 8000 grănicerî şi dorobanţî. Ast-fel sta armata română la 1859, graţiă înţelepciuneî luî Kiselew, Ghica, Bibescu şi Ştirbeî, şi concursuluî inteligent al colonelilor Odobescu, Stoica, Voinescu, Iorgu Ştirbeî şi alţiî.

La 1859, unirea ţărilor aduse şi unirea armatelor. Principele Cuza, într'un avênt entusiast, ḑise, că armata nu maî are nevoe de oficeriî ceî vechî, şi se înconjură cu tineriî şi cu favoriţî. Acéstă împrejurare făcu rĕŭ armateî. Dacă Cuza-Vodă maî târḑiŭ fu detronat, acésta se datoresce depărtăreî ostaşilor bĕtrânî carî aveaŭ continuŭ înaintea lor, simţul datorieî.

Cu tóte acestea, se ivi pe atuncî un ofiţer, tênĕr de vêrstă, dar bĕtrân în oştire; un oficer, ce învĕţase ale oştireî în Francia, şi care, pe lângă multe calităţî, întrunea şi obiceiul şi caracterul cavaleresc. Acest oficer era: Colonelul I. Em. Florescu, ginere Princiar, şi fiul Banuluî Manolache Florescu.

Acestuî bărbat i se datoresce reorganisarea armateî; sub el se construiră „arsenale, căsărmî, spitale, erbăriî, fabrice de cartuşe." Dênsul aduse acele „strălucite tunurî oţelite," gróza artilerieî turce. El „trămise oficeriî" în streinătate, spre a aduna sciinţă la scolile militare de acolo. Dênsul, din câte-va „miî" de grănicerî, făcu „acele nemuritóre 8 regimente de dorobanţî", carî inspiră, gróză turcilor, atraseră admiraţia Europeî, şi carî sciură a îndoi numĕrul lor pentru acest resbel. El făcu „Geniul;" luî îî datorim „Telegrafia militară, Pontonieriî," carî aruncară acel pod peste Dunăre, şi, în fine, „tot ce face astă-ḑî gloria armateî române!"

Dacă însă nu a făcut destul, şi cât trebuia, apoi acésta nu e causa că 'î-a lipsit voinţa; ci, dacă am cetî discuţiile ţinute în Cameră, când se ivea budgetul ministeruluî de resbel atuncî numaî am putea vedea cinĭ eraŭ de vină căcî, de multe orî am auḑit înşi-ne pe radicalî, cerênd desfiinţarea acesteî armate, pe care o laudă astă-ḑî până la cer.

Facă Cerul, ca Domnitorul să trimită între noî pe acest şef iubit şi bun soţ de arme al nostru, şi atuncî armata va avea satisfacerea de a nu se vedea lipsită de unul din membriî sĕî cel maî bunî.—Curtea de Casaţie va da, credem, acéstă recompensă armateî, fiind justă cu organisatorul eî.

Oficer de artilerie, Locotenent: T.

(*Pressa*).

RECHIZIŢIELE

ŞI

ABUZURILE SUB D-nul I. C. BRATIANU

Domnule redactore,

Vĕ rog bine-voiţî a da publicităţiî prin onor. d-vóstre ḑiar, un fapt próspĕt săvêrşit de d. Arghire Pătraşcu, primarul comuneî *Dómna*, judeţul Némţu, şi a-nume:

La 16 curent, se primesce ordinul ca să se rechisiţioneze 4 caî, arătându-se anume de la cine; la 18, d. primar însoţit de vătăşeî, a umblat prin sat şi a rechisiţionat: cămeşî, prosópe, pânḑă, banî, etc. chiar şi de pe la vĕduve, ér carî nu avéŭ ce'î da, le speria că, în curênd va veni să le ia chiar şi sumanul. (Oare se ţine vre un compt despre acestea? Oare maî scie Vodă de tóte?) Ast-fel să imparte dreptatea de primarul nostru!

Cu ocazia acésta, d. primar s'a înţeles fórte bine şi cu ceî carî aŭ caî, (borcane de unt, beşicî de brânḑă, sorcoveţî, etc.)

La 19 curent, în ḑorî de ḑiuă, împănéză vătăşeiî să ia caiî (să'şî facă datoria); însă proprietariî cailor anunţaţî fiind de erî chiar de d. primar, acum nu maî aveaŭ caî; dă în sus, dă în jos, caî nu sunt!

După acea d. primar s'a dus la Bercu din capul satuluî, i-a luat calul, l'a dus la primăriă, de acolo la Piatra; jidanul însă, cât icî, cât colea, după d. primar, şi ajungându'l în Piatra, în puţine cuvinte s'a 'nţeles cu d. primar, şi calul n'a maî ajuns nicî la prefectură, nicî la casarmă, ci şade ascuns în Piatra.

Calul luî Toader Trifan l'a trămis la Cracoani, iar iapa e a-casă.

Doî caî aî luî Gheorghe Ión şed la arie unşî cu unt (nu pot prinde nimic); treî caî aî luî C. Mocanu

---

MIHAIL STROGOFF

SAU

CURIERUL ŢARULUI.

(Urmarea 14-a).

VII.

Pe la amiaḑă, clopotul vaporuluî atrăgea la schela Volgeî o mare mulţime de lume, pentru că se grămădeaŭ aci atât aceia carî plecaŭ cât şi aceî carî voiaŭ să plece. Coşul „Caucasuluî" fumega şi totul era pregătit pentru plecare.

Nicî nu maî e de vorbit că poliţia veghia cu tótă băgarea de sémă plecarea vaporuluî, şi se arăta prea puţin blândă către aceia carî nu se găseaŭ în condiţiunile cerute pentru a eşi din oraş.

Numeroşî Cazacî mergeaŭ şi veneaŭ pe cheŭ, gata a da mâna de ajutor agenţilor, dar n'aŭ avut ocasie să intervie şi lucrurile se petrecură fără multă greutate.

La ora hotărâtă, cea din urmă lovitură de clopot resună, ancora s'a ridicat, puternicele róte ale vaporuluî băteaŭ apa cu spiţele lor late, şi „Caucasul" aluneca repede intre cele doă oraşe ce compun Nijni-Novgorod.

Mihail Strogoff şi juna Livoniană se îmbarcaseră pe „Caucas". Imbarcarea lor se făcuse fără nicî o piedică. Se scie, podaroshna, făcută pe numele luî Nicolae Korpanoff da voe acestuî negustor ca să mérgă pe drum însoţit în Siberia. Era decî un frate şi o soră carî călĕtoria sub garanţia poliţieî.

Amêndoî aşedaţî la partea dinapoî a vaporuluî, priviaŭ cum fugia oraşul atât de adânc turburat de ordinul guvernatoruluî.

Mihail Strogoff nu ḑisese nimic tineriî fete, nu îî făcuse nicî o întrebare. Aştepta ca ea să-î vorbéscă, dacă cum-va îî venia la socotélă să vorbéscă. Livoniana era fórte grăbită şi doria cât maî curênd să părăséscă acest oraş, în care fără interveniren providenţială a acestuî protector neaşteptat, ea ar fi rĕmas prisonieră. Nu ḑicea nimic, dar privirea-î mulţumia în loculeî.

Volga, Rha al celor anticî, se socotesce ca fluviul cel maî mare din tótă Europa şi cursul luî nu este maî mic ca patru miî verste. Apele luî, destul de nesănătóse în partea de sus, se schimbă la Nijni-Novgorod prin ale râuluî Oka, afluinte răpede care ese din provinciile centrale ale Rusieî. Canalele şi fluviele Rusieî aŭ fost cu drept asemĕnate cu un arbore uriaş ale căruia ramurî se întind în tóte părţile imperiuluî. Volga formeḑă trunchiul acestuî arbore şi are de rădăcinî şapte-ḑecî de îmbucăturî de râurî ce dispar pe ţărmul măriî Caspice. Este navigabil de la Rjef, oraş din guvernămêntul Tveruluî, adică pe cea maî mare parte a cursuluî sêŭ.

Vapórele companieî de transporturî dintre Perm şi Nijni-Novgorod fac destul de iute cele treî sute cincî-ḑecî de verste care despart acest oraş de oraşul Kazan. Este adevĕrat că aceste vapóre n'aŭ de cât să scobóre Volga care adaugă aprópe doă mile de curent la iuţéla lor. Dar când ajung la îmbucătura Kameî, ceva maî jos de Kazan, sunt silite a lăsa fluviul pentru a apuca pe râŭ, pe care trebue să sue până la Perm.

Decî, cu tóte socotelele în regulă şi cu tótă maşina-î puternică, „Caucasul„ nu putea să facă maî mult de cât şase verste pe oră. Avênd o oră de întârḑiat la Kazan, unde trebuia să se oprescă, călĕtoria prin urmare de Nijni-Novgorod până la Perm trebuia să ţie şase-ḑecî până la şase-ḑecî şi cincî césurî aprópe.

Acest steam-boat era, aminterî, fórte bine căpĕtuit, şi pasageriî după condiţia şi mijlócele lor, ocupaŭ treî clase. Mihail Strogoff avu grija de a opri pe sémă-î doă cabine ast-fel că tênĕra sóţă putea să se retragă într'a eî saŭ să rĕmâe singură dacă îî plăcea.

„Caucasul" era fórte încărcat de pasagerî de tóte treptele. Un numĕr óre-care de neguţătorî asiaticî găsiseră de cuviinţă de a pleca numaî de cât din Nijni-Novgorod. In partea steam-boatuluî reservată claseî ântâî se vedea Armenianî cu haina lungă şi purtând pe cap un fel de mitre, Ovreî ce se cunosceaŭ cât de colo după căciula lor ţuguiată, Chinesî bogaţî în costumul lor tradiţional, haină fórte largă, albastră, violetă orî négră, deschisă dinainte şi dinapoî şi acoperită de o altă haină cu mânecî largî a căriia croială reamintesce haina popilor, Turcî carî încă purtaŭ costumul lor tradiţional, Indienî cu bonetul pătrat, numaî cu o curea drept cingătóre şi dintre carî uniî maî cu deosebire cunoscuţî cu numele de Shikaporri aŭ pe mânele lor tot negoţul din Asia centrală, în sfîrşit, Tartarî cu pieptul plastronat de broderiî.

Toţî aceştî neguţătorî aŭ trebuit să-şî grămădescă în hambar şi pe covertă bagagele lor numeróse al căror transport trebuia să-î coste scump, căcî, după regulamentul vaporuluî, nu aveaŭ dreptul de cât la o greutate de doă ḑecî livre de fie-care persónă.

In partea dinainte a „Caucasuluî" eraŭ grămădiţî pasagerî mult maî numeroşî, nu numaî streinî, dar şi Ruşî, pe carî ordinul nu'î oprea de a se duce prin oraşele provincieî Nijni-Novgorod.

Era acî mojicî, cu bonete saŭ caschete, îmbrăcaţî în cămaşe cu micî patrate pe supt haina lor lungă, şi ţăraniî de la Volga, pantalonî albastri vârîţî în cisme, cămăşî de bumbac roşu încheiate cu o legătură, şi cuşmă tortită.

Câte-va femeî, îmbrăcate în rochie de bumbac cu florî, purtaŭ fotă cu colorî viî şi testemea cu desemnurî roşiî pe cap. Aceştia eraŭ maî cu sémă pasagerî de clasa a treia, pe carî din fericire nu'î îngrija tocmaî aşa mult perspectiva uneî lungî călătorii de întórcere pe la casele lor. Dar, în sfîrşit acéstă parte a vaporuluî era de tot înţesată. De aceea pasageriî din partea din dărĕt a naviî se feriaŭ să se aventureze în aceste grupurî fórte amestecate.

Intre acestea „Caucasul" aluneca în tótă graba pe Volga. Să crucişa cu numeróse

şed iar la arie încărcaţi cu bêşicĭ de brânză, apărat sub cuvênt că e supus Austriac.

Cu chipul acesta, din comuna nóstre nu s'a rechisiţionat nicĭ un cal.

Bine să administréză comuna, multămită împrejurărilor. Avem şi un notar bun, d. C. Roşcan, unchiul supleantuluĭ, care pe lângă alte condamnărĭ maĭ micĭ s'a maĭ condamnat de tribunal la doĭ anĭ de închisóre şi cu perderea drepturilor, când era ca primar.

D. primar însă, în loc sa se îndrepteze, după recomandaţia ce i s'a făcut prin jurnalul „România Liberă" No. 103 din 18 curent, maĭ tare se îndârjesce, merge maĭ departe cu filosofia; interpretéză legea în detrimentul ţerĭi, şi 'şĭ umple punga.

Până când, o Dómne!

Oare ne maĭ este scris şi nouă să maĭ scăpăm o-dată de acest monstru odios!

Primiţĭ vĕ rog, d-le redactor, asigurarea onórei ce vĕ datorez.

Yasile Grigorescu

STAREA COMUNELOR RURALE

Priimim următórea scrisóre, asupra căreia atragem atenţia d-luĭ director de la interne şi Eforia spitalelor, căcĭ ministrul este fórte ocupat cu cestiile strategice.

Domnule Redactor,

In durerósa stare în care astă-dĭ se găsesce ţara, şi în parţial comunele rurale, care se află sub administrarea şi sub mâna unor ómenĭ ignoranţĭ şi „unelte" ale unor marĭ advocaţĭ ce fuseseră dirigiatorĭ comitetuluĭ de la Mazar-paşa pentru alegerile al căror efect dureros, îl privim, şi carĭ dedéu felurimĭ de promisiunĭ la nenorociţii ţeranĭ; ḑic unelte ca să pótă face felurite pricinĭ, şi în loc de plocóne a-le anunţa diferiţilor advocaţĭ maĭ ales celor de la colegiul al VI. numiţĭ salvatoriĭ teranuluĭ. — Asemenea profeţĭ şi apostolĭ, protegiaţĭ de sub-prefecţĭ în felurite şi diferite categorii de funcţiunĭ; fără a se ţinea compt de conduita lor, e destul să fie bunĭ propagatorĭ aĭ mecanismuluĭ radical; aşa dupe cum s'aŭ auḑit şi înţeles de esemplu G. G. Barbu din Colibaşi Ion Radu croitoru, Nicu Păun din Dobreni-Câmpurel, şi maĭ cu deosebire actualul primar din Colibaşĭ, geambaş de caĭ; — chestia cailor din 1875—76; numaĭ vorbim de perceptorul de la Dobreni-Câmpurel căruia, consiliul comunal actual, i-a cerut a depune garanţie fiind un individ fără nicĭ un căpătâiŭ în comună şi care maĭ posedă diferite defecte:

I. Darul beţieĭ tăvălindu-se pe jos ca rîmătoriĭ, şi aruncând baniĭ contribuabililor la lăutarĭ.

II. Reteveitor, era aprópe să estermine, în bătăĭ, pe locuitorul de aicĭ Anton Mane şi pe nevasta sa cu copiĭ dinpreună.

III. A bătut pe fostul primar Mincu Păun şi pe consilierĭ sĕĭ, la tórtă, căcĭ a găsit la dênsul ca perceptor lemnele, 14 bucăţĭ, ale comuneĭ ce le furase. D luĭ sub-prefect de Sabar i s'a comunicat cu raportul No. 201 saŭ 202, prin care i s'a înaintat şi încheiere No. 7 şi 9 cerându-se suspendareaa luĭ, însă d. sub-prefect, i-a obligat sub pedépsă a se împăciui pentru asemenea bagateluri, bătăĭ ḑilnice; dar naiviĭ de primarĭ şi consilierĭ aŭ alergat şi pe la d. prefect unde se vede că lucrul a rămas muşama neputênd abţine nicĭ un resultat.

Acest perceptor este condamnat la 3 lunĭ închisóre pentru spargerea geamurilor şi scaunelor primărieĭ dos. 3735—66, de trib. Ilfov.— La dos. 833 — 76, asemenea a fost condamnat.

In 1873, după cum se vorbesce de gurile rele, acest perceptor avea aci în comună un cumnat vestit bandit şi care orĭ-ce câştiga dedea în păstrare la acest perceptor ca cumnat; în acéstă afacere a se interoga şi d. I. Rădulescu din Creţeştĭ ca martore, şi alţĭ locuitorĭ din Dobrenĭ.

Ast-fel, perceptorul e tot pârcălab, nicĭ că s'a dat în judecată cel puţin. Rog pe d. prefect de Ilfov, să bine voiască a destitui şi da judecăţii pe acel perceptor comform cerereĭ primarului şi consiliuluĭ comunal, spre a nu fi espuşĭ contribuabilii la capriciile unor asemenea personage rătăcite şi rĕŭ nărăvite, şi carĭ nu sunt capabile de cât a face fapte rele.

Priimiţĭ, domnul meŭ, stima ce vĕ conserv.

Th. Sellegean.

REVISTA DIARELOR STREINE.

Citim în «Desbaterile.»

Ni se adreséḑă scrisórea următóre, pe care credem util a o insera, din causa deslușirilor ce conține în privința originilor situațiuneĭ ce România 'şi-a făcut faţă cu Pórta. Afară de acésta, informațiunile nóstre particulare confirmă exactitudinea acestor deslușirĭ în ceea ce aŭ mai esențial:

Directorulŭ jurnaluluĭ «Desbaterile»

„Pau, 25 Septemvrie 1877.

«Am citit în ḑiarul «Desbaterile,» Manifestul guvernuluĭ român. Sublima Pórtă, fără îndoială, nu va căta a respunde aserțiunilor difamatoriĭ ale d-lor Brătianu şi Chițu; şĭ, de aceia am cernt permisiunea de a potoli, înaintea resbeluluĭ, dificultățile ivite între Pórtă şi România, mĕ aflu în stare a cunósce adevĕrul.

«Cele şapte puncte formulate de d. Cogălniceanu, relative la pretențiunile Românieĭ, fără primul indice oficial ale unuĭ plan urḑit de mult timp în tăcere.

«Întâiŭ, marile puterĭ nu dederă mare atenţiune acestor reclamațiunĭ; fie-care 'şĭ presupunea că era numaĭ o fanfaronadă a partiduluĭ roşin, pentru a'şĭ asigura popularitatea; dar, în curênd, vĕḑură maĭ clar: câte-va guverne se mişcară; aceia chiar, carĭ inspiraseră pe d. Cogălniceanu, 'l părăsiră, şi, curênd apoĭ, fu resturnat.

«D. Ionescu, succese la minister. Voind să meargă pe urmele predecesoruluĭ sĕŭ fără a poseda nicĭ sciința sa nicĭ forța sa, se încurcă la fie-ce pas; împins de unĭĭ, reținut de alțiĭ, fini prin a rămânea imobil; numaĭ atuncĭ am fost rugat a merge la Constantinopol, pentru a ajuta guvernul român a eşi din imobilitatea în care se angajase.

«Ca Paşă, Pórta m'ar asculta: ca Engles, ambasada mea m'ar putea sprijini; afară de acésta, atașamentul meŭ bine cunoscut pentru România era o garanție, că voiŭ fi fidel interesĭlor sale. Simțind bine, că țara era împinsă de o forță superiórĭ inerțieĭ sale într'o luptă unde nu avea nimic de câștigat, din momentul ce abandona posițiunea sa de protegiată a Occidentuluĭ, pentru a merge să servéscă de fanar într'o încurcătură a Orientuluĭ, am crednt de datorie a accepta misiunea ce mi se propunea.

„La Constantinopole, am găsit pe Savfet-paşia şi pe Midhat-paşin prea bine-voitorĭ pentru România. Midhat-paşia, maĭ ales, împinse afacerea cu tótă energia ce i-se cunósce. Graţia acestuĭ sprijin, obținusem condițiunile următóre:

1. Paşportul român recunoscut valabil pentru tot imperiul otoman;

2. Independința poştală şi telegrafică, admisă sub óre-carĭ reserve;

3. Întinderea dreptuluĭ esistent de a încheia convențiunĭ vamalĭ cu puterile limitrofe;

4. Cestiunea relativă la posesiunile insulelor Dunăreĭ să fie regulată de o comisiune mixtă, compusă de otomanĭ şi Românĭ;

5. Să se numéscă un agent politic otoman pe lingă Curtea prinţului Domnitor.

Ali-bey, guvernorul din Tulcea şi comisar otoman la comisiunea Dunăréană, să meargă cu un adjutant al mareluĭ Vizir la Bucurescĭ, cu depline puterĭ, pentru a negocia un tractat pe aceste base. Într'adevĕr, Ali-bey veni cu mine la Bucurescĭ şi intră în relațiunĭ cu guvernul român. Dar austerul republican, d. Brătianu, făcuse voiagiul la Livadia, şi se întorcea de acolo cu placa St. Ana pe pept; el nu găsi aceste condițiunĭ destul de favorabile. Ali-bey fu tratat cu înălțime, şi pentru a nu compromite demnitatea Sublimeĭ Porțĭ, se întórse la Constantinopole fără a fi încheiat ce-va.

„D. Brătianu, pentru a se scuza, dete atuncĭ a înțelege că Pórta pretinsese a obține o convențiune militară derogatoriă pentru țară. Eŭ declar că scusa nu este esactă. Adevĕrul este, că d. Brătianu respinsese convențiunea propusă de Ali-bey, sub pretext, că adopțiunea eĭ ar pune țara, ca Stat quasi-independent, atuncĭ când, graţie delapidărilor d-lor...., soldațiĭ se aflaŭ fără arme şi casele Statuluĭ fără banĭ. Tocmaĭ ca respuns la acéstă obiecțiune, şi pentru a remedia acéstă situațiune deplorabilă, după cum pretindea, Ali-bey propuse un proect de tractat special ast-fel conceput:

1. Sublima Pórtă, luând în considerațiune dorința Românieĭ de a apĕra teritoriul sĕŭ în limitele şi condițiunile stipulate prin tractatul din Paris, se angagiază a'ĭ da ajutóre în orĭ-ce ocasiune, „după cererea sa formală;" ceva maĭ mult, a'ĭ trimite, dacă circumstanțele enigeaŭ, un corp de armată special, compus numaĭ din trupe regulate. Între altele, Românii ar avea, în cas de necesitate de resbel, dreptul de a trece în Bulgaria, fără o cerere prealabilă. Resursele arsenalelor şi depositele de arme otomane, vor putea fi puse la dispositiunea guvernuluĭ român, cu condițiunĭ carĭ vor fi fixate ulterior.

„Se vede prin acest singur şi unic articol al tractatuluĭ propus, că România, exceptată de angagiamentul moral de a se apĕra, nu compromitea în nimic libertatea sa de acțiune.

„Deplor, din parte'mĭ, acest resbel fatal. Intențiunile umanitare ale Rusieĭ pentru buna stare a creştinilor din Orient aŭ fost falsificate de excitațiunile fanatice. In ochiĭ meĭ, fie-care Rus care cade, este un frate ce se sacrifică pe un altar ce nu este la înălțimea sacrificiuluĭ sĕŭ.

„Bulgaria, de când există, n'a produs cantitatea mărimeĭ de suflet ce se exhală într'o singură ḑi înaintea Plevneĭ. Şi acești rĕrmanĭ Românĭ, atât de bunĭ, atât de blânḑi şi atât de inteligenţĭ! trebue să fi trăit ca mine două-ḑecĭ de anĭ printre dênşii, pentru a înțelege durerea ce resimț pentru sórta lor nemeritată.

Stephan Lakeman *Mazar-Paşa.*

Următorul scurt istoric îl găsim în *Albina Carpaţilor*, şi ne grăbim a'l reproduce pentru a reînoi memoria legăturilor ce aŭ esistat între Românĭ şi Bulgarĭ.

ROMÂNII şi BULGARII.

Intêmplările, ce se petrec pe la pólele Balcanilor, nu pot să nu ne împrospeteze în minte nisce reamintirĭ din istoria trecutuluĭ. Actuala Bulgaria, ca teatru de rĕsboiŭ, ne face să gândim la Bulgaria din evul meḑiŭ; rĕsboiul actual ne rechiamă în memoriă acele crâncene rĕsboie, pe care Românii şi Bulgarii le purtaŭ odiniórĕ în contra Grecilor bizantinĭ.

In evul meḑiŭ Românii şi Bulgarii formaŭ între Dunăre şi Balcanĭ un puternic regat, cunoscut în istoriă sub numirea de româno-bulgar. Alianța româno-bulgară a durat sute de anĭ şi maĭ rar două popóre, care să fi trăit în maĭ strânse legăturĭ de frăţie.

Dar când şi cum s'a întemeiat acest regat româno-bulgar?

Timpul întemeieriĭ îl putem pune pe la începutul secoluluĭ al 8-lea după Chr. Inainte de acéstă epocă Bulgariĭ, deşi trecuseră deja peste Dunăre, totuşĭ nu şĭ ficsaseră încă bine locuinţele în patria lor cea nouă.

Imprejurările, care aŭ pregătit terenul pentru întemeierea regatuluĭ, sunt în resumat următórele:

Prin maĭ multe ţinuturĭ ale peninsuleĭ balcanice, maĭ ales în Mesia, care deveni apoĭ „Dacia aureliană", se aşeḑaseră cu timpul un mare numĕr de coloniştĭ romanĭ. Acestĭ Romanĭ trăiaŭ sub ascultarea imperiuluĭ de rĕsărit, a căruĭ capitală era Constantinopolea saŭ Bizanţiul. Incetul cu încetul imperiul rĕsăritean luă tot maĭ mult un caracter grecesc; eră elementul roman separându se de Grecĭ, deveni cu timpul „român", ca şi dincóce de Dunăre. Noua naţionalitate odată formată nu întârḑie a veni în conflicte cu aceia, carĭ se pretindeau stăpânitorĭ eĭ şi carĭ începeaŭ deja a vorbi altă limbă. Pe la începutul secoluluĭ al 6-lea după Christos, Românii dintre Dunăre şi Balcanĭ se revoltaseră în contra imperiuluĭ bizantin, avênd conducĕtor pe vitézul Vitalian. Scopul acesteĭ revoluţiunĭ nu putea să fiă altul, decât rumperea Românilor de către Bizantinĭ şi constituirea lor în stat neatârnător. Vitalian nu isbuti să realiseze acéstă ideiă, de atancĭ încóce luptele între Românĭ şi Bizantinĭ nu se maĭ contenesc.

Tocmaĭ pe timpul, când elementul român se pusese în antagonism faţă de cel grecesc, tocmaĭ pe atuncĭ se ivise prin ţinuturile dintre Dunăre, Prut şi Marea-négră, un popor de origine ugrică. Acest popor barbar şi sĕlbatic venise din ţinuturile Wolgeĭ; de aci şi numirea luĭ de „Wolgarĭ", maĭ târḑiŭ însă, „Bulgarĭ". Bulgariĭ trăiaŭ pe atuncĭ din jafurĭ şi se rĕsboiaŭ necontenit. In decurs de un secol şi maĭ bine eĭ năvăliaŭ pe Dunăre, în sus până în Panonia şi treceaŭ adesea-orĭ şi peste Dunăre de pustiaŭ ţerile bizantine, maĭ ales ambele Mesie, care se ţineaŭ de Dacia aureliană şi ripénă. In stânga Dunăreĭ, Bulgariĭ veniră în atingere cu Slaviĭ, anume cu Anţiĭ, se amestecară cu o parte din eĭ şi începură astfel a se slavisa; slavisirea lor se continuă apoĭ dincolo de Dunăre, unde se şi completă.

Pe la anĭ 680 d. Chr. Bulgariĭ trecură cu toţiĭ Dunărea şi se reversară peste Mesia de jos, de unde năvăliaŭ apoĭ prădând prin provinciele bizantine învecinate. Românii mesienĭ nu fugiră dinaintea acestor barbarĭ păgânĭ, cu carĭ făcuseră deja cunoscinţă în maĭ multe rêndurĭ. Din contră, Românii primiră pe Bulgarĭ cu braţele deschise şi se aliară cu dênşiĭ spre a se smulge de sub ascultarea Bizantinilor. Bulgariĭ deprinşĭ cu meşteşugul armelor şi tot deuna lacomĭ de pradă eraŭ bunĭ bucuroşĭ să pórte rĕsboiŭ în contra Grecilor bizantinĭ. Eĭ pustiiră de maĭ multe orĭ Macedonia şi Tracia fără ca împĕratul bizantin să-ĭ fi putut impiedica de la acésta.

In două treĭ decenie, Românii se învăţară a trăi în societate şi în bună înţelegere cu aliaţiĭ lor. E adevĕrat, că la început alianţa celor două popóre nu era destul de bine întemeiată, maĭ vĕrtos din causă, că Bulgariĭ eraŭ încă păgânĭ; dară pe la anul 869 eĭ treură la creştinism şi de atuncĭ încóce înfrăţirea ambelor popóre deveni completă; de atuncĭ încóce esistenţa regatuluĭ româno-bulgar era asigurată.

Prima dinastiă în acest regat a fost bulgară. Meritul eĭ este, că a pus temeliile nouluĭ stat. Cel maĭ vestit dintre regiĭ de naţiune bulgară a fost faimosul Simeon, care şi-a câştigat multă gloriă în rĕsbóiele purtate contra Bizantinilor, Pacinaţilor, Magiarilor şi Sêrbilor. Simeon asigură cu desăvârşire independinţa regatuluĭ româno-bulgar şi prin acésta el s'a făcut nemuritor. Marele Simeon muri la anul 972 şi lăsă statul bine organisat şi destul de întărit, pentru ca să se pótă apăra faţă de orĭ-ce inimic din afară.

Petru, fiul luĭ Simeon, n'a sciut conserva ceea ce primise dela tatăl sĕŭ; incapabil de-a respinge atacurile Bizantilor, el preferĭ a trăi în bune relaţiunĭ cu curtea din Constantinopole. Petru atât de mult se supuse influenţeĭ imperatuluĭ bizantin, încât puţin îl fu de nu jertfi de bună voiă independinţa regatuluĭ.

(Sfârşitul în numărul viitor)

ULTIME SCIRI
TELEGRAFICE
(Agenţia Havas).

—Serviciul de la 11 Octomvrie 9 ore diminеața.—

Buda-Pesta, 10 Octomvrie.

«Camera deputaţilor». — D. Helfy a interpelat pe guvern spre a sci dacă este dispus a presenta camerilor un raport detaliat asupra mişcăriĭ din Transilvania.

Paris, 10 Octomvrie.

Intr'un discurs ce de curênd a pronunţat, ducele de Broglie, presedintele consiliuluĭ, a respins acusațiĭ de clericalism aruncate contra ministeruluĭ. El a constatat relațiunile escelente ce esistă în Franța şi puterile streine.

Buda-Pesta, 4 Octomvrie.

D. Tisza, respunḑend la o interpelațiune relativă la mişcarea din Transilvania, a combătut sgomotele carĭ o infăţişeḑă ca o revoluţie interiórĕ. A refusat de a da alte detaliĭ, afacerea fiind dusă la tribunale. O anchetă va deslușĭ provenența şi scopul convoinirilor de arme.

Presedintele consiliuluĭ a maĭ adăogat că nicĭ măsurĭ militare estraordinare nu s'aŭ luat nicĭ vre-un comisar special al guvernuluĭ nu s'a trimes în Transilvania. Respunsul ministeruluĭ a fost aprobat cu o mare majoritate.

— Serviciul Agenţieĭ ruse. —

Bucurescĭ, 10 Octomvrie.

Fiind-că câte-va jurnale chiar turcescĭ persistă a vorbi de mijlocire şi de demarşe preliminare în acest sens de către Austria şi Englitera, persistăm a declara că nic o mijlocire nu este în vedere şi că nicĭ o demarşe nu s'a cercat.

Ajutorul de câmp, generalul Greig, controlor general al imperiuluĭ, a sosit la Bucurescĭ.

---

năvĭ carĭ să suiaŭ pe Volga şi carĭ transportaŭ fel de fel de mărfurĭ de la Nijni-Novgorod. Apoĭ treceaŭ plute de lemne, carĭ merg în josul rîuluĭ, şi carĭ acum nu eraŭ de nicĭ un folos pentru că bălciul de la Nijni-Novgorod se spărsese şi prin urmare nu aveaŭ ce căuta aci.

Ripele Volgeĭ, spumate de brasdele ce le făcea vaporul în tăcere, să incununaŭ de cete numeróse de rate selbaticĭ, carĭ fugiaŭ dând ţipete asurḑitóre. Ceva maĭ departe pe acele câmpiĭ sterpe, mărginite de sălciĭ se vedeaŭ vacĭ de un roşu tare, turme de oĭ cu lână brună, numeróse grămeḑĭ de porcĭ albĭ şi negri. Câte-va câmpiĭ semănate cu mărăcinĭ şi bălăriĭ pe jumĕtate cultivate, nu infăţişaŭ nicĭ o vedere insemnată. In aceste peisage monotone, craionul unuĭ pictor, ce caută vre-o posiţie pitorescă, n'ar fi găsit nimic de reprodus.

(Va urma)

Anunciŭ prealabil.

OPERA ITALIANA
STAGIUNEA 1877

Director artistic, d. B. **FRANCHETTI**

Un abonament pentru 20 representaţiunĭ este deschis în Biuroul Casierieĭ Theatruluĭ.

Sub-scrierile se fac de la orele 12—3 d. a. în fie-care ḑi de la 10 până la finele luneĭ Septembre.

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pentru 20 representaţiĭ.

Benoar şi Bel-Etage	fr.	600
Loja rangul III	„	350
Stal I	„	100
Stal II	„	75

Preţurile serale.

Loja I şi II	fr.	36 —
Loja III	„	20 —
Stal I	„	6 —
Stal II	„	4 —
Stal III	„	2 50

Abonamentul va fi plătit cu anticipaţiă.

Repertoriul va fi cu totul variat.

Inceperea stagiuneĭ va fi în luna Octombrie.

Sub-scrisul nu va cruţa nicĭ un sacrificiŭ pentru a bine merita buna-voinţă a onor. public, cu care tot-d'a-una a fost onorat.

Cu tótă stima

B. FRANCHETTI.

2000 fr. se cere cu împrumutare, ipotecă, moşie cu venit de 100 galbenĭ. Acéstă moşie este şi de vêndare.

A se adresa în strada Icónei No. 10, de la 7—10 ore diminéţa şi séra de la 7—9 ore. (629—0)

A. KRATOCHWIL

fiul capelmaistruluĭ A. Kratochwil, absolvênd cu bun succes Conservatorul din Praga şi reinturnându-se, doresce a da în orele séle libere câte-va lecţiunĭ fundamentale de Piano, Violină şi Arangiament. — A se adresa strada Pensionatuluĭ No. 6.

Desfacere Totată

Moscenitoriĭ defunteluĭ Iordache Şerbănescu argintarul, desfac în total saŭ în parte cu preciurĭ reduse tótă marfa de argintăriă precum: Icóne marĭ şi micĭ, tacâmurĭ de dulcéţă şi de masă, candele diferite mărimĭ, crucĭ de botez, evangheliĭ, cădelniţe, potire, coşniciόre, inele şi alte diferite obiecte de argint, precum şi uneltele de lucru. D-niĭ amatorĭ sunt rugaţĭ a se adresa în tóte ḑilele la magasinul repausatuluĭ, Calea Mogoşóieĭ, Hanul Zlătarĭ No. 21. (631—4)

Se vinde, cincĭ Butóie cu Vin Negru de 7 anĭ, adresa Strada Gabrovenĭ No. 3. (630—4)

De arendat, moşia CĂLUGĂRENI Districtuluĭ Vlaşca, Călniştea. Doritoriĭ se vor adresa la d-nu Warthiadi Strada Moşilor No. 96. 625—3.

De închiriat

diferite

APARTAMENTE

A se adresa la D-nu

ŞTEFAN PRETORIAN

Strada Sfinţilor, No. 54.

(623—4)

Făcândumi-se onórea d'a fi chemat de Societatea Crucea Roşiă la Spitalul temporar de rănitĭ de la Turnu-Măgurele, subsemnatul încunosciinţez pe stimabiliĭ meĭ clienţĭ că cu începere de la 1 Septembrie viitor voiŭ absenta din Capitală.

Tot de o dată ĭ rog ca la cas de trebuinţă să se adreseze la stimabilulŭ meŭ amic Dr. Stoicescu, domiciliat Strada Covacĭ No. 1, Casa Arvenescu, care a bine voit a mĕ înlocui pe timpul absenţeĭ mele

Dr. Petrini (Paul)

Théatre Français —Salle Bossel

Direction de

Mlle EMILIE KELLER

Jeudi le 29 Septembre 1877

GRANDE REPRÉSENTATION

avec le concours de

Mlle E. KELLER, Mr A. RIGA, Mlle FADETTE

Mlle Fovelli, Mrs Paul Legrand et Alexandre

La Belle Hélène dans son Ménage

Parodie bouffe en un acte de Mrs Banmanie et Riga. Musique de J. Offenbach.

Chez un Garçon

Operetta en un acte de A. Lamy. Musique de Ch. Pourny.

VOITURE à VENDRE

Bouffonade.

INTERMÈDE.

Mlle Fovelli, Mr. Alexandre, Mlle Fadette, Mr. Riga, Mlle KELLER.

A eşit de sub tipar şi se află de vêndare la magasiile de musică **Gebauer** şi **Ianda & Sandrovitz**:

DEŞTÉPTATE ROMANE

de **Andreĭ Mureşénu**

HYMN EROIC

pentru patru vocĭ cu acompaniament de piano

de LEOPLD STERN.

Preţul 1 Leŭ noŭ.

BUCURESCI

Tipografĭ-editorĭ Thiel & Weiss, palatul „Dacia."

A eşit de sub presă:

MANUAL

pentru deprinderĭ în cugetare şi composiţiune

de Dr. Caianu

Directorul gimnasiuluĭ din Focşanĭ. Carte autorisată de onor. minster al instrucţiuneĭ pentru clasele giminasiale.

Deposit în Bucurescĭ la librăria Socec et Comp., în Iaşĭ la librăria Petrini.

DILIGENŢA ḐILNICĂ

din

PLOESCI LA BRASIOV SI RETUR.

Plecarea din Ploescĭ la 1 oră dupe amiaz, dupe sosirea trenuluĭ accelerat din Brăila şi trenuluĭ de persóne din Bucurescĭ.

Sosesce în Braşov la 4 ore diminéţa în coincidinţă cu trenul ce plécă la Pesta la 11 ore diminéţa.

Plecarea din Braşov la 8 ore séra dupe sosirea trenuluĭ din Pesta.

Sosesce în Ploescĭ, la 11 ore diminéţa în coincidinţă cu trenul la Bucurescĭ şi Brăila.

O jună damă germană

cu cunoscinţă de maĭ multe limbĭ, voesce a se angaja ca guvernantă saŭ menageră la o familie în Galaţĭ saŭ în districte.

A se adresa la Ţigănuşi vechiŭ vis-à-vis de poliţie în Galaţĭ.

Loisa Hertt.

A eşit de sub presă:

NOUL METOD

de

CALIGRAPHIE ELEMNTARA

pentru usul claselor II, III şi IV primară de **G. Al. Zamphirelu** profesor de desemn şi caligrafie.

PREŢUL 20 BANI.

De vêndare la tóte Librăriele iară depositul se află la Librăriele, L. Alcalai calea Mogoşóieĭ No. 18 şi L. Steinberg strada Carol I No. 40.

D. Vioreanu reîntors în Capitală a reluat esercițiul profesiuneĭ de advocat. Strada Polonă No. 24.

FABRICA

de

CHARTIE MECHANICA

de la

ZĂRNESCI, LÂNGĂ BRAŞOV

produce chârtiă de tipar in diverse calităţĭ in formate de cele maĭ marĭ usitate dentru ḑiare A se adresa la direcţiunea numiteĭ fabrice în Braşov, Strada Catarina No. 402.

Un profesor din Germania de Nord, care a absolvat academia se oferă a preda

LECTIUNI

în următórele sciinţe:

Desemn şi pictură, geometria, matematica şi ingenere tóte sciinţele necesare pentru pregătirea de a putea intra în şcólele superióre. Afară de aceste va putea da lecţiunĭ de piano, de limba francesă şi englesă. A se adresa Strada Virgiliu No. 6 bis, seŭ la Tipografia Thiel & Weiss.

O Damă solidă caută un loc ca guvernantă séŭ econόmă. A se adresa la administraţia acestuĭ ḑiar.

ANUNCIU IMPORTANT

Dorind a veni în ajutorul rănitilor soldaţĭ prin ediţiunile mele litografice cu jumĕtate din banĭ ce mi se plăteşte de către d-niĭ amatorĭ pentru cumpărătórea lor, am scos în publicitate tabloul exact, representând asaltul reduteĭ din jurul Plevneĭ, (Griviţa) unde aŭ căḑut bravul Căpitan Valter Mărăcinénu împuşcat cu şase glónţe în momentul înarborăreĭ drapeluluĭ Român în vêrful aceleĭ redute. Pe tabloŭ s'aŭ desinat şi adevăratul seŭ portret dupe fotografia sa.

Preţul unuĭ tabloŭ este numaĭ de un leŭ noŭ. D-niĭ doritorĭ îl pot cere de la mine, Calea Văcăreşti No. 151. Se află depus la Magazinele de librărie Ioanidi Strada Lipscanĭ, la Ştainberg Strada Carol. D-niĭ din districte trimeţênd baniĭ în mărcĭ postale, le vor primi fără plată de transport.

Editor: Loct.-Colonel **D. Pappazoglu**.

Un student de facultate, care cunόsce bine şi a practicat maĭ mulţĭ anĭ studiele programuluĭ liceal, doresce a preda lecţiunĭ particulare.

A să adresa la administraţiunea acestuĭ ḑiar Palatul „Dacia".

DESFACERE TOTALA

Recomand bogatul meŭ asortiment de felurite Pianurĭ şi Pianine din cele maĭ renumite Fabricĭ ale Europeĭ cu preţurĭ fόrte scăḑute.

Wilhelmine Schreiber

(613). Calea Mogoşóieĭ No. 28.

A eşit de sub presă şi se află de vêndare la librăriile Socec & Comp. şi Fraţiĭ Ioaniţiu:

INVĔŢĂTURA ELEMENTARĂ

despre

Dogmele bisericeĭ ortodoxe de rĕsărit

de D. ST. CĂLINESCU

arangiată confarm programeĭ în vigóre pentru clasa III din licee, gymnasie, şcóle centrale de fete, şcóle normale şi pentru clasa II din seminarie.

Preţul 85 banĭ.

LECŢIUNI PARTICOLARE

de

MATEMATICI

C. Brailoiu, fiul

47 Starda Scaunele 47.

ANUNCIU IMPORTANT.

CEL MAI VECHIU SI RENUMITU MAGASIN

LA STÉUA ALBĂ

SUB FIRMA

PHILIPP GOLDSTEIN

EN GROS — EN DETAIL

Strada Carol I No. 5. **(Curtea Vechie)** **vis-à-vis de Sig. Prager.**

Strada Carol I No. 5. **(Curtea Vechie)** **vis-à-vis de Sig. Prager.**

Am onóre a însciinţa pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru sesonul de iarnă un **bogat asortiment de încălţăminte pentru Bărbaţĭ, Dame şi Copiĭ**, după fasónele cele din urmă, — precum şi un mare transport de **Cisme lungĭ** de Lak rusesc, de Iucht şi de Vaca, ca şi **Mantale de Cauciuc** pentru plóe, prima calitate; asemenea şi **Galoşĭ** de Gumi.

Sub-semnatul aduc mulţumirile mele onor. PT. Public pentru încredere ce a dat menţionateĭ mele firme de un interval de 12 anĭ care până acuma a depus probe suficiente de fina calitate a mărfeĭ ca şi de eftinătatea preţurilor, sperând că şi de acum înainte, va bine-voĭ aĭ da concursul seŭ găsind tot-d'a-una atât mărfurĭ fine şi fasonate cât şi preţurĭ fórte moderate.

Cu tótă stima

PHILIPP GOLDSTEIN.

ESPOSIT STRADA EPISCOPIEI No. 4

LA „STRUGURILE NEGRU"

OCASIUNE RARĂ

VINURI NATURALE

VECHI DE 4, 8 ŞI 11 ANI

IN FLACOANE SI CU OCAUA

cu preţurĭ fórte reduse şi neauḑite pênă acum

INDIGENE ALBE ŞI NEGRE

De Cotnarĭ	De Délu Mare	Băşicală
„ Orăndşanĭ	Misebat	Negru Vârtes
„ Odobeştĭ	Radecsbie	Tămâiósă

VINURI STREINE

en gros şi en detail

De Champagne	De Rhin	Malaga	Cherry
„ Bordeaux	„ Ungaria	Madera	Muscat Lunel

Nu póte concura nimenĭ cu mine nicĭ în privinţa calităţiĭ vinurilor şi nicĭ în ceea ce privesce preţul lor.

NB. Lîquoruri, Diferite Cognacurĭ vieux şi fin Champagne, Ţuică veche naturală şi Unt-de-lemn de Toscana.

M. THEODORESCU.

PHARMACIA LA „SPERANTIA"

26, CALEA MOGOŞOAEI, 26.

DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.

Obiecte de Cauciuc şi Articole de Toalete. — Asemenea se angajéză a efectua orĭ-ce comande din ressortul medical.

BRUS.

CEL MAI MARE MAGASIN

DE

HAINE CONFECŢIONATE şi de ARTICOLE DE MODA

„A LA BELLE JARDINIÈRE"

JOSEF GRÜNBAUM

20, Colţul Bulevarduluĭ şi Stradeĭ Mogoşóieĭ, Casele Grecénu, 20

ESPOSITIUNEA DE HAINE

invit pe Onor. Public să bine-voiescă a visita magasinul meŭ, unde va găsi o **Esposiţiune de haine confecţionate** cum n'a fost încă în Bucurescĭ, şi anume

COSTUME COMPLECTE

REDINGOTS şi JAQUETE CU GILETCELE LOR | PARDESIURĬ IN DIVERSE FASOANE

din stofele cele maĭ moderne ale sesonuluĭ de faţă, şi croite dupĕ jurnalele cele maĭ noue. Preturile sunt espuse în Galantarele Magasieĭ pe Strada Mogoşóieĭ şi Bulevarduluĭ şi se póte convinge orĭ-cine că am remas fidel devisieĭ acestuĭ magasin:

CONSUM MARE SI PRETIURI FOARTE MODERATE.

JOSEF GRÜNBAUM

„A LA BELLE JARDINIÈRE", 20 Colţul Bulevarduluĭ şi Stradeĭ Mogoşóieĭ, Casele Grecénu 20.